

T-155. 2022.08.07 vasárnap
A tüzes kemencében II. rész

Kedves Gyerekek!

Előző részt ott hagytuk abba, hogy Nabukodonozor király felelősségre vonta Sidrákot, Misákot és Abednégót, hogy miért nem hajlandók az ő istenét tisztelni és az arany állóképet vagy szobrot imádni. Megmondta előre nekik, hogy amennyiben nem hajlandók erre, tüstént bevettetnek az égő, tüzes kemencébe, majd hozzá tette: **”...kicsoda az az Isten, aki kiszabadítson titeket az én kezeimből?”** Nagyon furcsa ezt a mondatot olvasni azok után amit az előző részben mondott a király Dánielnek: **”Bizony a ti Istenetek, ő az isteneknek Istene, és a királyoknak ura és a titkok megjelentője...”** Amikor látta a király, hogy milyen hatalmas Isten és hogy Ő nyilatkoztatta ki az álom jelentését Dánielnek csodálattal, hódolattal áldozott, de most magának nagyobb hatalmat tulajdonít, mint Istennek. Úgy látszik, hogy a kijelentett álom alapján felfuvalkodott- hiszen az ő birodalma volt az arany-fej és isteni hatalmat tulajdonított magának. De Isten nem csúfoltatik meg, bebizonyítja a királynak, hogy igenis meg tudja szabadítani az övéit még a tűz hatalmától is. Majd látjuk később, hogy Isten másnak nem adja a dicsőséget, mert megalázza a felfuvalkodott embert. Egy újszövetségi példát említenék meg, Heródest, aki egyszer olyan beszédet intézett a néphez, mintha maga Isten beszélne, erre az Úr angyala azonnal megverte és férgektől emésztetve meghalt, mert nem Istennek adta a dicsőséget. Itt ebben a történetben még türelmes volt Nabukodonozorhoz.

A király kérdésére mit válaszoltak tehát az ifjak? **Dán.3:17-18 „Íme a mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket, de ha nem, legyen tudodra, oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk és az arany állóképet, amelyet felállítottál nem imádjuk.”** Meglepően bátor kiállást tanúsítottak a fiatalok, nagy hitről tettek tanúbizonyságot, Isten mindenek felett álló hatalmáról beszéltek, de meghagyták neki a döntés jogát, hogy ha nem is szabadítaná ki őket, akkor sem fognak mást imádni. Az nem lehet kérdés egy hívő emberben, hogy Isten meg tud-e szabadítani lehetetlennek tűnő helyzetekből, meggyógyítani halálos betegségből. Csak az a kérdés, hogy akar-e? Jó, ha Ti is bíztok az Ő korlátlan hatalmában, de Reá bízátok, hogy megteszi-e? Úgy, mint ahogy az egyik leprás mondta az Úr Jézusnak: **”Uram, ha akarod megtisztíthatsz engem!”** A lepra gyógyíthatatlan betegség volt, de ez az ember elhitte, hogy Jézus Krisztus képes erre, ha akarja. És az Úr úgy gondolom ennek örül, ha ezt látja egy szívben. Örül, ha így rábízunk magunkat és ekkor meg tudja dicsőíteni magát akár egy csoda által is. Ugyanolyan lelkület volt az ifjakban, mint Pál apostolban, aki azt mondta, hogy még az ő élete sem drága, csakhogy az ő futását elvégezze, kész volt meghalni az Úr Jézusért. De maga az Úr Jézus a legnagyobb példa nekünk, aki nem volt hajlandó a Sátán csábítására hallgatni és kész volt magára vállalni bűneinket és meghalni a kereszten. Nem tudom, hogy hányan tennénk most így, ha hasonló választás elé állítanának bennünket? Mernénk nemet mondani pl. egy miniszterelnöknek, vagy ráhagynánk és formaságból meghajtanánk magunkat?

A király a merész választól nagyon mérges lett és be akarta bizonyítani, hogy mindenképp elpusztítja őket, ezért biztosra akart menni: a legerősebb embereivel kötöztette meg, majd dobatta be a hétszeresen felfűtött kemencébe az ifjakat. De ezzel csak a saját embereinek ártott, mert a túlfűtött kemence lángja megölte őket. Az ifjak pedig sértetlenül jártak-keltek a tűzben, sőt a király legnagyobb megdöbbenésére egy negyedik személyt is látott, akinek az arca-mint mondta-olyan, mint valami istenek-fiáé. Az Úr Jézusra mutat ez, aki minden próbában és nehézségben az övéivel van és nem hagyja őket egyedül. Mert a tűz a Bibliában sokszor a próbát jelenti. Amikor meg kell majd állnunk Isten előtt akkor is tűz próbálja meg, hogy mit is építettünk itt a földi életünkben az Úr Jézus Krisztusra a köszikla alapra? Fát, szénát, pozdorját, haszontalan fölösleges dolgokat, ami elég vagy aranyat, ezüstöt, drágakövet, hitet, hűséget, a jó cselekedeteket, amiket Ő előre elkészített nekünk? Ahogyan a fiatalokról leégtek köteleik a tüzes kemencében, úgy hullanak le rólunk a próbák tüzeiben a köteleink, azok a bűnös vagy fölösleges dolgok, amik megkötöznek bennünket. Én is megtapasztaltam, hogy amikor nagy próbában voltam, Isten

rámutatott egy-egy dologra, ami túl nagy hangsúlyt kapott az életemben. Ezek a szívünknek fájdalmas dolgok, de ekkor érezhetően közel kerül hozzánk az Úr, mint ahogyan a tüzes kemencében tette. Az Ő jelenléte átsegít bennünket a nehézségeken, megvigasztal, megóv, bátorít.

Sidrák, Misák és Abednégó megőrzésével egyértelmű lett Isten megkülönböztető szeretete, de korlátlan hatalma is. Nabukodonozor kénytelen volt elismerni: **„nincs más Isten, aki így megszabadíthasson”**. Parancsba adta, hogy aki szidja Istent azt tépjék darabokra, házat rontsák le. A fiatalokat pedig nagy tisztességre emelte, nagyra értékelte, hogy Istenhez ilyen hűségesen ragaszkodtak. Higgyétek el, ha ti is hűen követitek Őt, abból sohasem lesz hátrányotok, csak áldásban lesz részetek, mert Isten maga áll ki mellettetek.

Ámen.